

M. 12144.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning
vid Lunds universitet

1/6

Till folklivsarkivet Lund.

Har nu besvarat frågorna i frågelistan
Danskä och Svenskä.

alla frågorna är sanningsrentligt besvarade
är inget att ta fel på. alla är som ja själv
mins förhållanden.

Med utmärkt Högsäkerhetning
H. Lundberg

Danska och Svenska.

Sto flera personer reste såväl till Danmark som
 Tyskland var vanligt, mest kvinnor, de fåtal män
 som reste sökte sig till industri, och praktiska jordbruk.
 Kvinnorna tog plats mest i bondgårdarna, så i Familj
 i Städerna arbetsförhållanden var bättre der, bättre
 mat, bättre betalt och ordnad arbetstid. Danskarna ha
 alltid tyckt sig vara före Svenska på alla sätt.
 Några förhinder mellan Svenska och danska fiskare
 förekom inte. Svenska flickor tog inte plats hos
 fiskare. Kustfart mellan Danmark i Sverige var all-
 men då med ved- & viske, Köpenhamn & Bornholm var
 då de platser som mest kom ifråga, när reiserprakti
 var knappast att tala om. De plästa som reste till
 Danmark, valde Köpenhamn, andra till Låland och
 Jylland. Till Bornholm reste endast mennsom ville
 lära sig hugga sten. Der var många som gifta sig
 dom har alla stannat kvar i Danmark.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUNDLup.
84.
1.

Någon gång hände de att danska stenhuggare kom till Sverige och gifte sig her, de fick då gifvender namnet halv danskar. Några särskilda bekvämligheter förekom inte i behållning några nya redskap eller husgeråd. Arbetetsmetoderna i jordbruk och fiske är i regel desamma. Några för-
söningar känner jag inte till. Att Wienerbröd härstammar från Danmark är säkert, även som en sorts kringlor (kakta kringlor) Välsingörs mössa var en modell som som inte var i bruk på annat håll. Bornholmsmössan var en stickad huva med en onaturligt stor topp. Danska träskeor var lika Skåningsträskeor bara med den skillnaden att dom plaserat särskilda träklampor under att slita på, men mycket spåra för en ovan att gå med. När de kom i bruk är svårt att säga 1886 var jag min far på Bornholm då gick danskarna o klarpaade med sådana träskeor. Några inköp av fiskedon eller jordbruksredskap förekom inte. Danskar o tyskar köpte fiskerelutar i Sverige

Några varor köptes inte i Danmark som va att räkena
med, utom brännvin som var mycket billigt 28 öre potten
vilket va jämnställt med en liter. bönderna i Sverige
skickade då leud med fiskerana efter ankarvid (40 lit)
att dessa fiskare kände ha flera sådana körl med
hem va alltid vanligt, några småsaker såsom
brodderade kröster, spetsförkläde, då endast för
att ha något från Bornholm med sig, hem, koka
vita kringlor i brönsocker tillhörd provianten.
Sullen va vist inte så noza på den tiden man blafpa
segla till tullkammaren för inkvarering, der från
tullpostering, både på Tärnö & Dragsnäs dom
som tillhörd Karlshamns tulldistrikt fick gå till
Tärnö & dom som tillhörd Ronneby fick gå till
Dragsnäs, var då två skilda läter i sällskap då
tog Ronnebyläten öfver Karlshamnsläten brännvin
medand de va på Tärnö & klarade inn, så fick
Karlshamnsläten ta Ronnebyläten körl då de

skulle in till Dragtnäs för samma ändamål
var de inte två låtar i sällskap då sängte dem kärleu
(ankrade) dem med en de gjorde fullvisitation några
som blev artappade kan ja inte minnas.

Då skiffare lastade ved hände de ofta en större
partier med korgar & älskpro, samt sopkvarstar
su ljörkris, kom med över som vedmottagarna
skulle ha. Behandlingen mellan Svenskare och
danskare har inte hörts nåt särskilt om.

I den gamla tiden va mycket svårt att förstå
de gamla danskarna, men går de nog lättare att förstå
genomsnitts danskens uttal i städerna.

Vår svenska fliktor varit i Danmark nära
vicka eller leara sett hur mycket klackan varit
då är de rätt bra danska, de känner inte igen
sin fars gäss utan frågar va de för dyg de der
Att danskarna har alla tider tyck sig vara
bättre än andra även som deras produkter.